

“Ak, krusts, esi sveicināts, cerība vienīgā!”

Septembris, 2022 Nr. 9 (112)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Kad es tikšu paaugstināts
virs zemes, visus pievilksu pie sevis.” (Jņ 12, 32)

Vismīļie Lielvārdes draudzes locekļi un draugi, esiet sirsnīgi sveicināti mūsu dievnama 30 gadu jubilejas svētku mēnesī, kurus svinam kā titulsvētkus ik gadu 14. septembrī. Kad jūs ienākat mūsu baznīcā, jūs no virs altāra majestātiski paceltā Krusta troņa mīļi sveic pats Karalis Kristus, kurš grib pievilkt pie sevis ikvienu Viņa ciemiņu un mīlestībā apkampt ar savām izplestajām rokām kā savus mīļotos draugus. Par šo vareno krucifiksu un pašu jauno dievnamu draudze ir ļoti pateicīga priesterim Pāvilam Odiņam, kurš 1989. gadā kā Rīgas sv. Antona draudzes vikārs apkalpoja Lielvārdes draudzi un ierosināja uzcelt lielāku un plašāku dievnamu apkārt mazajai Āpšu kalniņā 1940. gadā uzbūvētajai baznīcai, kas 50 gadus kalpoja katoļticīgo vajadzībām kā vienīgais dievnams visā lielajā Ogres rajonā. Jaunā priestera ierosinājumu draudze dedzīgi atbalstīja un savāca līdzekļus, kuru pietika ne tikai, lai paplašinātu vienu dievnama sānu, bet gan lai pilnīgi uzceltu jaunu trīsnavu baznīcu vecās vietā, kuru nodemontēja 1990. gadā. Triju gadu laikā tika uzcelts jaunais dievnams, kuru 20.10.1992. iesvētīja jaunais Rīgas arhibīskaps Jānis Pujats kā vienu no pirmajiem viņa valdīšanas laikā uzceltajiem dievnamiem.

Šogad mūsu draudzes dievnams svin savas konsekrācijas 30 gadu jubileju, kuru varbūt būtu bijis vērts svinēt tā iesvētīšanas tuvākajā datumā, piem., 22.10., lai paspētu pabeigt altārtelpas grīdas jaunā parketa uzlikšanu. Taču ir lielas bažas, vai tūlīt pēc vēlēšanām oktobrī atkal netiks ieviesti stingri ierobežojumi uz dievkalpojumu apmeklējumiem saistībā ar Covid pandēmijas jauno rudens vilni, kā parasti tas notiek jau trešo gadu... Tāpēc mēs nolēmām nepārcelt jau iepriekš saskaņoto arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča vizitācijas datumu 17.09., kurā gribam svinīgi nosvinēt šo jubileju mūsu pieticīgo iespēju robežās. Draudze intensīvi aicina visus tās locekļus mobilizēties šo svētku organizēšanā un mīļi ielūdz piedalīties 40 stundu dievkalpojumos. Būsim priecīgi redzēt šajos svētkos arī mūsu draudzes labdarus, sponsorus un ciemiņus no citām draudzēm, kuri ir ar mums bijuši solidāri gan lūgšanās, gan ziedojumos visus šos intensīvo remontdarbu gados.

Pirms pieciem gadiem 16.09.2017. draudze skaisti nosvinēja sava dievnama sudraba 25 gadu jubileju, kad jau 2016. gadā bija jau uzsākti dievnama pamatu stiprināšanas darbi. Diemžēl pēc nepilniem diviem mēnešiem 9.11.2017. pēc jubilejas svinībām toreizējās būvnieku firmas “KMT Projekts” vainas dēļ iebruka dievnama pamati ēkas kreisajā pusē un fasādes daļā. Uz diviem gadiem mūsu sagrautais dievnams tika slēgts, kad bijām spiesti pulcēties uz lūgšanām draudzes mājas otrajā stāvā ierīkotajā sv. Krusta kapelā, bet lielākajos svētkos dodoties uz luterāņu dievnamu. Pateicoties SIA “Novinvest” profesionālajiem

dievnama glābšanas darbiem, draudze varēja jau 22.12.2019. atgriezties uz dievkalpojumiem daļēji atjaunotajā baznīcā, kuru mēs pakāpeniski turpinām atjaunot šo piecu gadu garumā. Šie dievnama glābšanas un atjaunošanas darbi kļuva iespējami, pateicoties vairāku draudžu locekļu, citu draudžu priesteru, ticīgo un labas gribas sponsoru dāsnajiem ziedojumiem. Sevišķu pateicību parādā mēs esam vācu karitatīvajai organizācijai “Bonifatiuswerk”, kas divreiz piešķīra draudzei finansiālu palīdzību, lai mēs spētu pilnībā atjaunot savu mīļoto dievnamu. Un nu mūsu dievnams ir reāli atplaucis no jauna, jo ir ieguvis 2 jaunas sienas uz jauniem pamatiem ar 6 jauniem logiem, jaunu jumtu, jaunus vagondeļu griestus, jaunu sienu krāsojumu un noformējumu, jaunu kora balkona balustrādi. Šogad mēs paspējam uzlikt arī jaunas grīdas akmensmasas flīzes un ceram paspēt līdz svētkiem uzlikt jaunu parketu altārtelpā. Tad lielākie dievnama iekšējie remontdarbi it kā būtu fināla stadijā, kaut vēl paliek abu sakristeju telpu sienu remonts, ko nepaspējam paveikt šajos gados, un ārējo ieejas kāpņu kapitālais remonts. Taču šiem darbiem vairs nav finanšu un spēku tos šogad turpināt, ko vajadzēs atlikt uz nākamajiem gadiem, ja tāda būs Dieva griba un materiālā iespēja. Arī draudzes mājā paralēli tiek veikti koridora un sv. Krusta kapelas remontdarbi, cik nu tas būs finansiāli iespējams.

Gribu no visas sirds vēlreiz pateikties visiem, kuri esat ieguldījuši savus līdzekļus un roku darbu, atjaunojot JŪSU dievnamu, kas turpinās kalpot JŪSU garīgajām vajadzībām tik, cik Dievs būs lēmis. Priecājieties un pateicieties Kungam par JŪSU iespēju piedalīties sava dievnama atjaunotnē un turpiniet būt aktīvi savas draudzes locekļi un aktīvistu gan lūgšanu, gan praktiskajā dzīvē! Priecīgus svētkus visiem!

Prāvests A. Solims

!!!!++++!!!!++++!!!!++++!!!!++++!!!!

Mūsu draudzei šogad aprit 90 gadu!

Tas bija 1932. gads, kad, Lielvārdes katoļu aicināts, šeit ieradās priesteris Eduards Stukels, lai runātu par šejienes katoļu garīgo aprūpi. Muižu laikos šeit vairāki simti gadu, sakarā ar reformāciju, pastāvēja luterticība. Pirmais pasaules karš veicināja izmaiņas un cilvēku kustību. Pēc Pirmā pasaules kara Lielvārdē jau strādāja ap pusotra simta katoļu. Garīgo aprūpi veica Rīgas, Kokneses vai Cēsu priesteri, atsevišķos gadījumos luterāņu mācītāji. Daudzi jaunieši apprecoties pārgāja luterticībā. Piemēram, kalps Pēteris Sparāns apprecēja saimnieka meitu un kļuva par luterāņu ģimenes tēvu.

1932. gadā tādas katoļu ģimenes kā Putniņi, Začesti, Gaiguļi un citas nolēma dibināt draudzi. Viņiem atbalstu sniedza Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcas prelāts Eduards Stukels un vikārs Juris Pudāns.

Pirmā Sv. Mise pēc vairāku simtu gadu pārtraukuma Lielvārdē notika 1932. gada 16. maijā. Ar šo datumu tad arī tika dibināta Lielvārdes Romas katoļu draudze un vēltīta

Jaunavas Marijas godam.

1992. gadā pārbūvētā baznīca iesvētīšanā tika veltīta Kristus Krusta Paaugstināšanas godam. Mūsu baznīcā glabājas arī kara laikā dāvātais sudraba krusts ar Kristus Krusta relikvijām. Prāvests Solims šo Krustu glabā draudzes mājā.

Gadi un jubilejas aizsteidzas tik ātri, ka nepagūstam pat aptvert, cik maz mēs vēl esam lūgšanā gremdējušies, cik daudziem nelabvēļiem vēl neesam piedevuši, cik maz par viņiem lūdzamies! “*Jālūdzas par Krieviju*” - Dievmāte teica Fatimā bērniem 1917. gadā! *Anastasija Neretniece*

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Pulkstenis pie sienas skaita laiku, sekunžu rādītājs tik ārkārtīgi ātri slīd pāri ciparnīcai... Visai baiss skats - mūsu laicīgajai dzīvei atvēlētais laiks nepielūdzami sarūk. Daudzi cilvēki baidās no nāves, mēs skaidri apzināties, ka tas neizbēgami notiks ar katru no mums; neskaidrs paliek laiks un veids, kā un kad tam ir lemts notikt. Cilvēks ir tik ļoti pārņemts ar sadzīvīskām-rutinām lietām, esam saslēgti vienā kopējā sistēmā, darbojamies un rīkojamies automātiski, zinām, kādi ir spēles noteikumi, zinām, ka ir jāievēro likums, kāda ir lietu secība. Pirmssvētku laikā mēs drudzaini iepērkam dāvanas; gatavojot bērnus kārtējam skolas gadam, cenšamies ievērot jaunākās modes tendences apģērbā un apavos. Bet, ja nu mūsu dzīvei atvēlētais laiks beidzas rīt? Mantas, lietas, automašīnas, mājas, statusi un sasniegumi, labākajā gadījumā mēs būsim spējuši ko sataupīt bērniem, nodrošinot viņus ar tādu kā drošības spilvenu dzīvei. Un mūsu bērni pēc inerces turpinās krāt un taupīt. Bieži vien cilvēks Dievu, lūgšanu un ticību nogrūž sirds tālākajā stūrī. It kā jau mēs esam ticīgi, bet par to domāsim, kad būsim veci un vairs nebūs jājoņo pa dzīvi. Bet mūžībā mūs gaida mūsu mīļie aizgājēji, dvēselītes, kuras jau ir pie Dieva. Viņas mūs gaida, ilgojas, lūdzas par mums. Un es domāju, viss ir mūsu rokās, mēs paši esam brīvi lemt, kā dzīvot savu dzīvi. Vismazāk par visu es vēlos piedzīvot nāves brīdi, esot smaga grēka stāvoklī, palaižot vējā iespēju atkal tikties ar mīļajiem mūžībā. Vasara tuvojas noslēgumam, vakari kļūst garāki un tumšāki, drīzumā lauku darbi pierims. Labs laiks, lai veltītu vairāk laika lūgšanai. Saudzējiet savus mīļos!

Rita+Jānis Ķepuri, olainieši (sirdī – lielvārdieši)

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Kapusvētki Jumpravā

Priežu sveķainajā smaržā tinusies, Daugavas viļņa putās veldzējusies, aiziet šī karstā vasara. Dārzos reibinoši tvan flokšu smarža, briest un gatavojas pavasarī iesētais, jāspēj tikai marinēt, sālīt, vārīt un burkāns likt. Nenosakāma smarža vējo gaisā, it kā sālīti gurķi un puīšu zapte, bet visam pāri ābolu ievārījums ar kanēli.

Skaists ir šis laiks – cerīgs, darbīgs un pilns rūpju par saviem tuvajiem, lai garajā ziemā vienmēr būtu kaut kas, ko paņemt pagrabā, lai nekas nepietrūktu, lai ar Dieva un pašu darba palīdzību varētu pārdzīvot laiku, kuru mums visiem ir jau apsolījuši kā smagu, ar trūcīgu iztikšanu un siltumu. Mēs taču mīlam savus cilvēkus, savas ģimenes locekļus, vēlamies, lai viņiem viss ir labi, visa pietiek, lai liktenis viņus saudzē.

Rūpēs par pagraba un pieliekamo pārpilnību jāatlicina laiks arī tiem, ko esam mīlējuši šinī saulē, bet no kuriem sen esam šķīrušies. Arī viņiem ir vajadzīga mūsu

gādība, mūsu sirsnīgās lūgšanas un mūsu klātbūtne vienīgajā vietā, kur varam tos apciemot – kapos.

21. augustā mēs, Jumpravas katoļu Baznīcas piederīgie, pulcējamies, lai atcerētos tuviniekus, kuri jau atraduši mūža mājas. Kopīgajās lūgšanās nemanāmi pagāja divas stundas, ērģelnieces Evijas vadītais ansamblis aizkustināja sirdis ar skaistām melodijām. Bija tāda svinīga sajūta, it kā staltās kapu priedes savu zaru galotnēs aizšūpo mūsu dziesmas un lūgšanas tieši debesīs.

Priesteris Andris savā uzrunā teica, ka kapi ir kā spogulis, kas parāda mūsu attieksmi pret aizgājējiem. Sakopti, skaisti ir Jumpravas kapi; ziedu pārpilnība, staltās priedes, kas sargā klusumu, rosinot uz pārdomām, atmiņām, nesaudzējot acis, kurās kāpj sāļums. Iespējams, ka šī sakoptība kalpo ne tikai kapu kopskatam, bet arī aizgājušajām dvēselītēm.

Spogulim ir divas puses. Mēs redzam tikai vienu – to, kurā esam mēs, mūsu telpa, mūsu frizūra, kleita un citi laicīgie nieki. Otrā spoguļa puse mums ir neredzama, tā ir kā cita pasaule, no kuras kāds skatās uz mums; kaut ko gaida, lūdz...

Dvēselītes - sen vai nupat aizgājušas, mums mīļi tuvinieki, kuriem esam nepieciešami, kuri ir kopā ar mums katrā dzīves solī, kuri ar savu parādīšanos sapņos mums kaut ko atgādina un lūdz. Atgādina par to, ka gaida mūsu lūgšanas un lūdz mūsu piedošanu par šīs zemes grēkiem.

Piedot - tas ir tik svarīgi, tas palīdz attīrīties gan pašam, gan aizgājēja dvēselei. Piedošana vada mūs uz vienīgo pareizo ceļu - pie Kristus.

Viņš ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība! *Rita Bobkova*

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Jaunava Svētā, Aglonas baznīcā!

Ar domām par Aglonas Dievmātes svētkiem un visiem darbiem pie mūsu baznīcas remonta, nemanot aizsteidzās vasara. Augusts, pēdējais vasaras mēnesis, kad domas arvien biežāk kavējas pie mūsu Māras zemes Karalienes, neziņā domājot, vai varēs brīvi apmeklēt šos svētkus. Cilvēks domā, bet Dievs dara. Pateicība Dievam, debesu Tēvam, ka varējām bez jebkādiem sarežģījumiem šogad apmeklēt mūsu Dievmāmiņas svētvietu Aglonā un lūgties par mūsu ģimenēm un mieru pasaulē. Radītājs deva brīnišķīgu laiku, saulainu, mierīgu, bez lietavām. Braukšanai uz Aglonu bija aizrunāts autobuss, bet, tā kā pieteicās tikai četri braucēji, to nācās atteikt. Esmu ļoti pateicīga Sarmītei Zoltnerei, kas man piedāvāja braucienu kopā ar viņu. Lai Dievmāmiņa tevi bagātīgi atalgo par savu labo sirdi un aizlūdz pie sava Dēla tev daudzas žēlastības!

Laiks skrien ātrāk par vēju, jo tikai dažas nedēļas atlikušas līdz mūsu dievnama 30 gadu jubilejas svētkiem, kad ceram sagaidīt ciemiņus no citām draudzēm un mūsu augsto ganu arhibīskapu Zbigņevu Stankeviču, un citus viesus. Gribas griezties pie mūsu draudzes ticīgajiem – nebūsim kūtri un piedalīsimies mūsu dievnama un draudzes tik skaistajos svētkos! Pateiksimies Dievam par šo skaisto, atjaunoto baznīcu, kura mums ir tepat, dažu minūšu gājienā.

Cienīsim un pateiksimies mūsu prāvestam Andrim par tām daudzajām dienām un naktīm, ko viņš pavada, darot tos darbus, kas būtu jādara draudzei. Daudzas reizes, kad es no rīta aizbraucu uz dievnamu, viņš vēl ir baznīcā un strādā – krāso, špaktelē. Paldies, ka prāvests redz, kur jāpieliek roka, un ka viss ir jāpadara kārtīgi, nevis pa roku

galam. Lai Dievs, debesu Tēvs, Jūs sargā un stiprina Jūsu veselību, un uzklausa Jūsu un mūsu lūgšanas! *A. Ratnieks*

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Kāpt Zinību kalnā

Mēs gaidām septembri kā senu draugu,

ar kuru tikties vienmēr prieks, -

Mēs līdz ar skolu visi mazliet augam,

bet rudens ziedos vasara vēl mirdz.

Katram cilvēkam septembris asociējas ar daudziem notikumiem, bet visus apvieno 1. septembris – augšupkāpiens Zinību kalnā.

Šogad vasara bija savādāka nekā citus gadus... Pandēmijas un kara Ukrainā sekas ienāca ikvienā ģimenē. Katram savādākā veidā, bet neviens cilvēks nebija priecīgs par šiem notikumiem. Šobrīd ikviens lūdz Dievu par mieru pasaulē. Taču neatkarīgi no politikas un dabas untumiem, par spīti visām grūtībām, ģimenes 1. septembri sagaida ar gaišām domām, jo šī diena aizvien ir sākums. Filozofs Tomass Hobss, kas savu darbu veltījis cilvēka motivācijai, ir teicis: “Zināšanas ir tikai ceļš, kas ved pie spēka.” Taču jaunais mācību gads sākas ar jauniem izaicinājumiem ikvienam – skolēnam, vecākiem, pedagogiem, pašvaldībām.

Īpašs izaicinājums ir visiem ticīgajiem ļaudīm, kā maziem, tā pusaudžiem un pieaugušajiem. Ģimenē, baznīcā domubiedru vidū ir ļoti viegli runāt par baušļiem, paredzēt sarunbiedru attieksmi, viedokli par ticības jautājumiem, visiem ir vienāds uzskats par pamatvērtībām. Grūtāk ievērot ticības, mīlestības, pazemības viedokli, saklausīt Evaņģēlija vārdus savos skolēnos, klasesbiedros un skolotājos. Taču atceroties, ka Jēzus ir ar mums kopā visos dzīves mirkļos, kļūst vieglāk. No rīta, satiekoties ar līdzcilvēkiem, strādājot un atpūšoties, sasniedzot augstus rezultātus un kļūdoties, pieņemot svarīgus lēmumus un šauboties, jājūt prieku no apziņas, ka tieku mīlēts. Kļūt par Dieva mācekļiem skolā nozīmē vērot un apdomāt “zīmes,” kuras rāda Jēzus, un aizvien noteiktāk iet pa Viņa nosprausto ceļu. Atceraties – Dievs mūs vēro, neiespaidojot mūsu brīvību, bet dažādos dzīves mirkļos parādot, ka vienmēr paliek mums uzticīgs, kļūst vieglāk ikvienā pretīmnākošajā cilvēkā ieraudzīt Viņa vaibstus, un mēs kļūstam labvēlīgāki, iejūtīgāki, tolerantāki. Tas īpaši nepieciešams šajā mācību gadā, ienākot skolās tik daudz ukraiņu bērnu, jauno kompetenču problēmu, skolēnu, vecāku, pedagogu un pašvaldību sadarbībai. Varam iedvesmoties no sv. Ignācija no Lojolas, kurš teica: “Kungs Jēzu, māci man būt dāsnam, piedienīgi Tev kalpot, dot un neskaitīt, cīnīties un neskatīties uz rētām, strādāt un nemeklēt atpūtu, pūlēties un negaidīt atalgojumu.”

Septembris ir arī Vissvētās Jaunavas Marijas dzimšanas un vārda svētku mēnesis. Lai Dievmāte palīdz izlūgt no Dieva mieru mūsu ģimenēs, mūsu bērniem un mazbērniem gudrību ievērot Dieva baušļus ikdienā, skolotājiem pilnveidot savā darbā vērtību sistēmu, lai jaunajai paaudzei šis mācību gads kļūtu par radošu augšupkāpienu Zinību kalnā!

Vēveru ģimene

!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!++++!!!!!!

Tautas krustaceļš

Turpinot stāstu par svētceļojumu, vēlojos dalīties pārdomās par Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkiem.

Tas bija laiks, kad varēju norimt un veltīt laiku lūgšanām un meklējumiem pēc gaismas pie Dieva, ejot tautas Krustaceļu un piedaloties svētku dievkalpojumā Aglonā. Šis laiks paliks manī kā apgaismota, spoža, iemīta taciņa tumsā, lai turpmāk un vismaz līdz nākamā gada svētkiem varētu vēlreiz uz šī ceļa domās atgriezties. Ja nākamgad būs kādi apstākļi vai ierobežojumi un es nevarēšu ierasties, tad sakrātās emocijas un atmiņas ar piepildīto gaismas ceļu priecēs mani vēl uz ilgu laiku. Šajā rakstā vairāk minēšu Krustaceļu un iesākšu ar pirmām četrām apstāšanās vietām.

Gaidot Krustaceļa gājienu, sakrālais laukums pārvērtās mazo gaismiņu pļavā, kas man likās, ka līdz ar saulrietu sasilda katra dalībnieka dvēseli. Krustaceļa sākumu sagaidīju pie Egles ezera esošās granīta skulptūras “Jēzus Kristus tiesāšana.” Sakrālais laukums lēnām pārgāja dzīvā gaismas ceļā, kā pārdomu upē ar apstāšanās vietām, kas virzījās līdz pat Golgātas kalnam ar trim krustiem.

Pie pirmās apstāšanās gribētu uzdot arī sev jautājumu, cik bieži esmu bijusi agresīva - pret sevi, pret tuvākajiem, pret kolēģiem, līdzcilvēkiem un nejausi satiktiem cilvēkiem? Vai nav tā, ka arī man otrs cilvēks ir bijis šķērslis, lai tikai tiktu pie kārotās lietas? Varbūt tobrīd aizmirsu sev uzdot jautājumu, kāpēc man bija šī iespēja satikt šo cilvēku. No cik cilvēkiem esmu novērsusies, jo viņi man nav bijuši pa ceļam? Aiz neuzmanības, aiz steigas, aiz egoisma vai vienkārši nav bijis uzmanības cienīgs. Un ar cik daudziem esmu sarāvusi attiecības? Vairums gadījumu tāpēc, ka tobrīd meklēju sev izdevīgāko un ērtāko risinājumu.

Otrajā apstāšanās vietā ir pārdomas par katru ļaunuma izpausmi, kas parādījusies grēka veidā. Un, jo lielāks ļaunums ir bijis, jo, manuprāt, lielāku tukšumu tas ir atstājis aiz manis. Tukšums var būt arī vientulības vai skumju veidā, sāpēm vai ar neapmierinātību piepildīti brīži, cietsirdība, depresija, kas pāriet slimībās, mantkārtībā vai dzīšanās pēc naudas. Lūdzu Jēzu, lai Viņš ņem šo smago krustu uz saviem pleciem.

Trešā apstāšanās ir kā pirmais sitiens pa manu sirdi. Vai esmu zagusi, laulību pārkāpusi, viltus liecinājusi, izteikusi lāstus? Gribu sevi tūlīt attaisnot, ka neko tādu neesmu darījusi. Vēlos sevi mierināt, ka noteikti man nav akmens sirds. Nedomāju, ka es būtu tik smagi kritusi. Liekas, ka pie šādiem grēkiem diez vai spētu jel kādreiz piecelties. Jo lielāks ir grēks, jo kritiens var būt tāds, no kura var nepiecelties. Es cenšos piedot sev un citiem, cenšos labot savu dzīvi. Es ticu, ka pie katra kritiena Dieva žēlsirdīgā roka man palīdzējusi piecelties kājās. Man jāspēj piecelties un iet tālāk visos dzīves pārbaudījumos, pieņemot Dieva žēlastību.

Ceturtajā apstāšanās vietā sadzirdu, ka mums visiem ir nepieciešama māte, patiesa un uzticīga. Vai pārbaudījuma brīžos es varu atrast šo drošo patvērumu? Es meklēju patiesu un uzticīgu mīlestību, kas nekad nenodot un nepievil. Māte – tā arī ir ģimene. Patiesa mīlestība veido stipru ģimeni. Tu vari izlasīt simtiem grāmatas, mēģināt tās ieviest dzīvē, bet ne viss ir atkarīgs no tevis. Un kādas ir manas rūpes par ģimeni? Bērni tāpat tevi neklausa, bet vismaz ieklausās un atceras tevis teikto. Vēlētos nākamajai paaudzei nodot sirsnību, izpalīdzību un mīlestības sajūtu, lai manu bērnu ģimenes ir stipras, lai viņas atrod ceļu pie Dieva.

Sarmīte Zoltnere

**Dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē
septembrī**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana
un adorācija;

10:20 – Rožukroņa
lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

1.09. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. **18:00** — Svētā Stunda.

pl. **19:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem.

2.09. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. **19:00**.

4. septembrī: pl. **11:00** – sv. Mise un svētība
skolniekiem un studentiem jaunā mācību gada
iesākumā pēc Jēzus Sirds dievkalpojuma.

**8. septembrī - Dievmātes
Dzimšanas svētkos:**

pl. **19:00** – svētku sv. Mise.

**40 stundu dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes baznīcā**

1. diena - 11. septembrī - pl. **10:00** – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana un adorācija līdz Misei.
pl. **11:00** – svētku sv. Mise ar bērnu Pirmo sv.
Komūniju.

**2. diena - 14. septembrī - Svētā Krusta
Paaugstināšanas svētki – dievnama titulsvētki:**
pl. **17:00** – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un
adorācija līdz Misei.
pl. **19:00** – svētku sv. Mise ar Vesperēm, kuru
celebrēs Ogres dekanāta dekāns pr. **Andrejs
Kazakevičs**.

3. diena - 17. septembrī - pl. **10:00** – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana un adorācija līdz Misei.
pl. **11:00** – dievnama 30 gadu jubilejas
pontifikālā sv. Mise ar Iestiprināšanas
sakramentu, kuru celebrēs Rīgas arhibīskaps
Zbignevs Stankevičs, euharistiskā procesija un
Pateicības himna “*Te Deum laudamus*” (Tevi,
Dievs, mēs slavējam).

**29. septembrī - Svēto Ercenģeļu Mihaēla,
Gabriēla un Rafaēla svētki:**
pl. **19:00** – svētku sv. Mise.

Apsveicam

Dzimšanas dienā:

Līviņu Vovčenko 85 g. jubilejā
(3.09.), Mariju Laurinoviču 80
g. jubilejā (8.09.), Ingrīdu
Jevsejevu (11.09.), Antiju
Vēveri (17.09.), Antoņinu

Vērđiņu 60 g. jubilejā (18.09.), Ģenovefu Ranku
(22.09.), Baibu Mazkalniņu(24.09.), Janīnu
Vilmani (29.09.) u.c.

*Visām Marijām, visiem Miķeļiem, Gabriēliem un
Rafaēliem mīļi sveicieni Vārda dienā!*

Sveicam skolotājus, studentus,
skolēnus un vecākus, uzsākot jauno
mācību gadu! Aicinām to uzsākt ar
labu grēksūdzi un Dieva svētības
izlūgšanos svētās Mises laikā **4.09. pl.
11:00** Lielvārdes baznīcā.

*16.08.2022. pēc smagās slimības Anglijā Kungs
aizsauca mūžībā mūsu aktīvo draudzes locekli
Anastasiju Skangali, bet 17.08.2022. līdzīgi
viņai mūžībā sekoja arī Aigars Lapsa. Izsakām
sirsnīgu līdzjūtību visiem ģimenes locekļiem
un lūdzamies par aizgājēju dvēselēm.
Lielvārdes draudze un prāvests Andris Solims*

17.09. pl. 11:00 arhibīskaps Zbignevs Stankevičs
piešķirs Iestiprināšanas sakramentu. Aicinu
pieteikties uz to un izņemt draudzē zīmīti!

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām
pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv.
Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties
arī brīvklausītājiem! Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi!

Sirsnīga pateicība visiem palīgiem dievnama
remontdarbos! Lūdzam Jūsu ziedojumus apkures
granulu iegādei!

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Brāli un māsas Kristū!

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama remontdarbiem!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
**Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,
Lielvārde, LV-5070; Reģ. Nr. 90001080360
SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451**

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica